

Tóth László: csodák nincsenek

IMRE PÉTER

2010.07.19. 03:00

A szentesi vízilabdázás legendás centere, a 287-szeres válogatott Tóth László visszatért Szentesre. Edzőként. Játékos-pályafutásáról, terveiről kérdeztük a korábban az Újpestnél utánpótlásvonalon dolgozó szakembert, aki már megkezdte Kurca-parti háza belakását.

- Ha Szentes, akkor egyértelmű, hogy vízilabdás lesz valakiből?

- Azt hiszem, igen. Nyolcéves korom óta üzöm ezt a sportot, tavaly, 41 évesen hagytam abba, a Szentes ellen volt a búcsúmeccsem. A jövőre gondolva már korábban megszereztem az edzői képesítést, a 33 év alatt összegyűlt tapasztalatot mindenképpen át akarom adni a fiataloknak.

- Mit tart pályafutása legszebb pillanatának?

- A sikerek mellett a Becsénél tapasztaltakat emelném ki. A szerbeknél másfajta mentalitást tanultam, abból az „agykontrollból” merítve, feltöltődve tudtam további 10 évig sportolni. A hozzáállásom mindig profi volt, de a Becsében való szereplés sorsfordító volt számomra, szakmai finomságokat is ellestem. Szervezettség, fegyelem, alázat jellemzett mindenkit a klubnál, a titkárnőtől a portásig. Előfordult, hogy „okoskodtam”, mondtam a trénernek, nem értem a feladatot; ő közölte: nem is az a dolgom, csináljam. Befogtam a pofámat, és dolgoztam, meg is lett az eredménye.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)

Tóth László egy éve már csak a partról dirigál.
Fotó: Gyenes Kálmán

- Mit emelne ki az eredményei közül?

- A maiakkal összehasonlítva válogatott szinten nem voltunk sikeresek. Számomra a csúcs a Bajnokok Ligája-diadal a Becsével, azt a sorozatot legalább olyan nehéz megnyerni, mint az Európa- vagy a világbajnokságot, sok remek gárda küzd az elsőségért. Érdekes, Becsén magyar trénerrel, Kásás Zoltánnal, a Szeged Beton jelenlegi mesterével értem a csúcsra, ahogy ő a vízilabdához viszonyul, az példaértékű. De sokat tanultam Vlaho Orlicstól is.

- Szentessel kapcsolatban milyen emlékek jutnak eszébe?

- Szülővárosomban tanultam meg az alapokat, nagyon jó generáció volt a miénk. A magja megmaradt a 91-es bajnoki fináléra, amelyen ezüstérmét szereztünk. A meccseken 3-5 ezer néző szurkolt, nagyszerű, felejthetetlen élmény. Hiszek benne: idővel, kemény munkával ez megismételhető.

- Edzőként azt szeretné átadni, amit a szerb csapatnál tapasztalt?

- Azt nem lehet maradéktalanul, magyarok vagyunk... Maradjunk meg a ránk jellemző virtusnál, virtuozitásnál; ezt ötvözzük a fegyelemmel, „szerb adalékokkal”, akkor működhet a dolog. Újpesten a fiatalok vevők voltak erre.

- Ha jól tudom, Szentesen már nem először került szóba a neve. Korábban is megkeresték, csábították a kispadra.

- Igen, már akkor is, amikor Szegeden pólóztam, felmerült a hazatérés lehetősége. Minden variációban: játékosként, játékos-edzőként és edzőként. Mostanra lett adott minden feltétel a visszatéréshez, 2 éves szerződést kötöttem az egyesülettel. A klubvezetést képviselő Molnár Zoltán

elnökön kívül a Dömsödi József fémjelezte Szentesi Vízisportért Alapítvány 2010 is sokat tett ezért. Érettnek érzem magam a feladatra, ami komoly kihívás: ez az első felnőttcsapatom.

- Mit akar elérni a Kurca-parti együttessel?

- Első évben a tavalyinál jobb eredményt, magabiztos bennmaradást, és ezzel párhuzamosan egy jó, stabil középcsapat kialakítása a cél. Csodák nincsenek, a jelenlegi játékosállományból ennél többet nem lehet kihozni.

- Mivel telnek most a napjai?

- A családdal hazaköltöztünk szentesi házámba. Nem sok idő maradt a pihenésre: július 26-án kezdődik a felkészülés az október 29-én startoló bajnokságra. A párom, Mátay Enikő és 11 éves fiam, Boldizsár kísért el Szentesre. A srác is vízilabdázik - ügyesen bánik a labdával, és „nagydarab” lesz -, és most ott gyakorolhat, edzhet, ahol anno az édesapja tanulta az alapokat. Remélem, neki is tetszik majd, úgy találja, mint én: jó Szentesen gyerekeskedni, pólózni. Elvárás? Szeresse a sportágat, a közeget, várja a tréningeket, mert a versenyszellemre épülő közösség fejlesztheti a

Névjegyzék

Tóth László Szentesen született 1968. február 9-én.

Csapatjai: Szentes 1991-ig, Vasas 1993-ig, FTC 1996-ig, VK Becsej 2000-ig, Pescara 2001-ig, FTC 2004-ig, Szeged 2007-ig, OSC 2009. május 25-éig.

Legjobb eredményei

klubszinten: a Szentessel bajnoki ezüst, a Vasassal mk-győzelem, a Becsejjel négyszeres bajnok és kupagyőztes, Bajnokok Ligája-első, utóbbi 2000-ben.

Válogatottság: 287-szeres válogatott, Világkupa-győzelem 1995-ben, két Európa-bajnoki ezüst, egy vb-bronz három olimpiai részvétel (1988 Szöul, 1992 Barcelona, 1996 Atlanta).

Hobbi: zenehallgatás.

Játékospéldakép: Igor Milanovics.

személyiségét.